

มีความกล้าหาญ

โดย ลอรี ฟูลเลอร์ โซซา
นิเทศศาสตรบัณฑิต
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

นี่เป็นโปรแกรมปฐมวัย! และเบรย์เดินรู้สึกประหม่า เขาฝึกฝนและฝึกซ้อมในส่วนของเขา แต่เขาไม่กล้าพูดต่อหน้าคนหมู่มาก

“วันนี้ผมไม่อยากไปโบสถ์!” เบรย์เดินพูด “มันน่ากลัวเกินไปที่จะพูดในส่วนของผม”

คุณแม่กอดเขาแน่น “แม่รู้ว่าการพูดในโบสถ์เป็นสิ่งที่น่ากลัว แต่ลูกฝึกมาเยอะแล้ว แม่รู้ว่าลูกทำได้”

“เรามาสวดอ้อนวอนด้วยกันดีไหม?”

คุณแม่ถาม “เราทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยให้ลูกมีความกล้าหาญ”

เบรย์เดินพยักหน้า
คุณแม่ คุณพ่อ กับเบรย์เดิน

คุกเข่าลงและกอดอก

“ข้าแต่พระบิดาบนสวรรค์” คุณแม่สวดอ้อนวอน “ขอทรงช่วย

เบรย์เดินให้มีความกล้าหาญ ช่วยเขาที่จะพูดในส่วนของเขาได้”

หลังจากสวดอ้อนวอน เบรย์เดินขึ้นรถและทุกคนออกเดินทางไปโบสถ์

เบรย์เดินกลัวเมื่อเขานั่งบนยกพื้นกับเด็กคนอื่นๆ แต่เขาจำคำสวดอ้อนวอนได้นั้นทำให้เขารู้สึกดีขึ้นเล็กน้อย

ไม่นานก็ถึงคราวของเบรย์เดินที่จะขึ้นไปพูด เขามองไปที่ผู้คนที่ยิ้มให้เขา คุณพ่อคุณแม่อยู่ที่นั่น! เขาสุดลมหายใจลึกๆ

ภาพประกอบ โดย อ.พัชร์ ชอว์สิงห์

จากนั้นเขาพูดด้วยน้ำเสียงที่ดังและฟังชัดในส่วนของเขา เขายังจำทุกถ้อยคำได้

“ลูกทำได้ดีมากเลย” คุณแม่กล่าวหลังเลิกโบสถ์ “ดูเหมือนเราจะได้รับคำตอบจากการสวดอ้อนวอนแล้วนะ”

เบรย์เดินยิ้ม “พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยผมครับ!”

พวกเขาเดินกลับเข้าไปในรถด้วยกัน “ลูกรู้สึกอย่างไรบ้างข้างใน?” คุณพ่อถาม

“ผมยังรู้สึกกลัว แต่ไม่เป็นไรครับ” เบรย์เดินกล่าว “และผมรู้สึกดีหลังจากพูดในส่วนของผมแล้ว”

“ลูกรู้ไหมว่าความรู้สึกที่ดีนั้นคืออะไร?” คุณแม่ถาม

เบรย์เดินคิดอยู่ครู่หนึ่ง “ผมคิดว่านั่นคือพระวิญญูณบริสุทธิ์ครับ”

“แม่ก็คิดแบบนั้นเหมือนกัน” คุณแม่กล่าว “และถึงแม้ว่าลูกกลัว พระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้ลูกมีความกล้าหาญ” ●